

РАЗХОДИ СЕ В МОИТЕ ОБУВКИ

Шест работни сценария за развиване на емпатия

Днес си останах вкъщи, защото ме боли коремът. Всъщност мама и татко се разделиха това лятото и не мога да виждам баща си много сега. Всичко у дома много се промени и не мога да мисля за нищо друго в момента.

Това е третият ден, в който пропускам училище и майка ми казва, че ще загуби работата си, ако трябва да продължи да отсъства от работа, за да остане вкъщи с мен. Поставете се на мое място.

Аз съм бебе и нещо не е както трябва. Не спя добре, така че съм малко нервен напоследък. Възможно е да ми никнат зъби, но мама не е сигурна. Плача за всичко през цялото време и това поглудява брат ми и сестрите ми. Твърде малък съм, за да мога да обясня как се чувствам, защото все още не говоря. Поставете се на мое място.

Аз съм четвъртокласник в началното училище в моя квартал. Много са ми трудни задачите по математика и ми отнема повече време от всички останали в класа ми, за да завърша работните ни листове. Понякога им крада моливите, за да не ми се налага да губя време, докато си търся моите. Хората покрай моя чин се опитват да говорят с мен, докато работя, а аз понякога им се сопвам и казвам зловни неща. Опитвам се да се концентрирам, защото знам, че така или иначе няма да се справя добре. Поставете се на мое място.

Току-що се преместих тук от чужбина. Българският ми не е много добър и имам силен акцент. Не разбирам много от правилата в класната стая, така че продължавам да правя грешки. Учителят ми е търпелив и ме разбира, защото съм нов, но хората в моя клас не особено. Те не искат да ми бъдат приятели, защото смятат, че не е честно учителят да ми се кара по-малко, понеже съм от друга държава и още не съм свикнал. Поставете се на мое място.

Аз съм учител и наистина искам учениците ми да учат и да постигат добри резултати.

Имам 25 ученици в моя клас, които са много различни и всички имат нужда да им помагам. По време на урок, докато помагах на отделни малки групи деца, останалите ставаха, идваха при мен и прекъсваха работата ми. Тогава се изправих и с гневен глас настоях всички деца да се върнат по местата си. Поставете се на мое място.

Аз съм момиче от четвърти клас и имам НАИСТИНА лоша прическа. Имах гъвка в косата ми и майка ми трябваше да я отреже. Дори във фризьорския салон не можах да ми помогнат! Всички забелязаха и това наистина много ме разстрои. Просто искам да бъда сама. Изобщо не искам дори приятелите ми да са около мен. Поставете се на мое място.